Dosarul nr. 4r-1590/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24096719-02-4r-14052025 Judecător: Verginia BALTAG

D E C I Z I E
în numele Legii

12 august 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul Maxim CHIȘCA în interesele persoanei în privința căruia a fost pornită cauza contravențională BORȘEVICI Eugeniu, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3259/2024 din 11 februarie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647081 din 04 august 2024, adoptată în privința lui **BORȘEVICI Eugeniu** în temeiul art.233 alin.(3) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 29.08.2024 până la 11.02.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 14.05.2025 până la 12.08.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 04 august 2024 agentul constatator, subofițer a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP ANTOFICA Sergiu a emis decizia de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 647081, prin care BORȘEVICI Eugeniu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional şi a fost sancționat contravențional cu amendă în mărime de 350 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 17.500 de lei.

În fapt, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 647081 din 04 august 2024, s-a reținut în acțiunile făptuitorului săvârșirea contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional, pe faptul că aceeași dată, la ora.02:10 min, în mun. Chișinău, intersecția *****, a condus un vehicul de tip „trotinetă” de model „*****”, fiind în stare de ebrietate alcoolică de 0,32 mg/l în aerul expirat, ignorând prevederile pct.109

subpct.3) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009.

În dezacord cu decizia agentului constatator la data de 19 august 2024 BORȘEVICI Eugeniu a depus o contestație prin care solicită declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție cu anularea deciziei agentului constatator din 04 august 2024 emise în privința sa și încetarea procesului contravențional.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3259/2024 din 11 februarie 2025,* a fost respinsă contestația depusă de BORȘEVICI Eugeniu, împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 647081 din 4 august 2024, pe semnele contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, avocatul Maxim CHIȘCA în interesele persoanei în privința căruia a fost pornită cauza contravențională BORȘEVICI Eugeniu, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3259/2024 din 11 februarie 2025, cu pronunțarea unei noi hotărârii prin care să fie trimisă cauza la rejudecare.*

În motivarea recursului declarat împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) nr.5r-3259/2024 din 11 februarie 2025, recurentul a invocat că soluția instanței de fond este neîntemeiată și ilegală, fiind adoptată cu încălcarea normelor de drept contravențional și procesual contravențional. Recurentul a susținut că instanța de fond nu și-a exercitat în mod obiectiv și imparțial atribuțiile conferite de lege, ignorând obligația de a verifica sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei contravenționale. În opinia acestuia, instanța a ajuns la concluzia privind temeinicia sancționării sale fără o analiză suficientă a materialelor cauzei și fără a examina în mod corespunzător toate argumentele invocate în contestația depusă.

Apărarea a menționat că instanța de fond a încălcat scopul și principiile legislației contravenționale prevăzute de art.2 Cod contravențional, întrucât nu a asigurat realizarea unei examinări echitabile și corecte a cauzei, limitându-se la confirmarea concluziilor agentului constatator privind existența contravenției și vinovăția persoanei sancționate. Recurentul a apreciat că hotărârea contestată este rezultatul unei interpretări eronate a circumstanțelor cauzei și se bazează pe o apreciere subiectivă a probelor, fără a fi demonstrată în mod convingător existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției imputate. Potrivit acestuia, concluziile instanței nu corespund situației de fapt și nu sunt susținute de un ansamblu de probe suficiente, pertinente, concludente și veridice.

A mai invocat faptul că soluția instanței de fond nu este confirmată prin probe administrate legal și evaluate corespunzător. Acesta a făcut trimitere la prevederile art.425 alin.(1) Cod contravențional, potrivit cărora probele reprezintă elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, identificarea făptuitorului, stabilirea vinovăției și elucidarea altor circumstanțe relevante. În acest sens, recurentul a susținut că materialele prezentate în cauză nu formează un ansamblu probator suficient pentru a confirma vinovăția sa, iar instanța nu a demonstrat existența unei legături clare între probele administrate și concluzia privind săvârșirea contravenției. Acesta a considerat că probele nu coroborează între ele și nu permit formularea unei concluzii certe

privind vinovăția sa. De asemenea, recurentul a invocat importanța cercetării judecătorești în cadrul procesului contravențional, menționând că aceasta reprezintă etapa esențială a examinării cauzei, în cadrul căreia instanța trebuie să stabilească adevărul prin analiza tuturor circumstanțelor relevante. În opinia sa, o cercetare incompletă a circumstanțelor cauzei afectează legalitatea, temeinicia și motivarea hotărârii judecătorești.

Apărarea a mai susținut că instanța de fond nu a acordat o atenție suficientă principiilor prevăzute de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special dreptului la un proces echitabil și prezumției de nevinovăție. Acesta a menționat că, în materia contravențională, trebuie menținut un echilibru între prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție și obligația organelor competente de a demonstra vinovăția persoanei sancționate. În opinia recurentului, instanța de fond a acordat o valoare excesivă actelor întocmite de agentul constatator, fără a verifica suficient temeinicia acestora și fără a analiza dacă acestea sunt susținute de alte probe obiective. Astfel, acesta a considerat că sarcina demonstrării vinovăției nu a fost realizată corespunzător, iar dubiile existente nu au fost interpretate în favoarea persoanei sancționate.

Totodată, recurentul a apreciat că hotărârea recurată este nemotivată suficient, deoarece instanța nu ar fi răspuns argumentelor principale formulate în contestație și nu ar fi explicat de ce probele prezentate de partea apărării au fost respinse sau considerate neîntemeiate. În consecință, recurentul a concluzionat că Hotărârea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și procesual, fără o examinare completă și obiectivă a cauzei, motiv pentru care aceasta urmează a fi casată.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, *în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.*

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

În acest sens, Colegiul penal, având în vedere modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional)”, în vigoare din 22.08.2023, precum și prevederile art.447 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, aplicabile corespunzător, a dispus examinarea recursului în procedură scrisă, în lipsa părților, cu asigurarea dreptului acestora de a prezenta referințe, obiecții sau alte demersuri procesuale.

Astfel, părțile au fost legal înștiințate despre data, ora și locul examinării recursului, fiindu-le comunicat dreptul de a depune, prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe asupra cererii de recurs, completări sau alte cereri, cu cel puțin o zi înainte de data examinării cauzei.

Întrucât părțile au fost informate în mod corespunzător despre drepturile lor procesuale și posibilitatea de a-și expune poziția în scris, Colegiul penal a examinat cauza contravențională în lipsa acestora, în conformitate cu procedura prevăzută de lege.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal

al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia *de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de avocatul Maxim CHIȘCA în interesele persoanei în privința căruia a fost pornită cauza contravențională BORȘEVICI Eugeniu împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3259/2024 din 11 februarie 2025, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.*

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, *contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârşit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârşit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.*

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare*

de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, *la examinarea cauzei contravenţionale instanţa de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei precum şi alte circumstanţe ce au importanţă la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare.*

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 647081 din 04 august 2024, s-a reținut în acțiunile făptuitorului săvârșirea contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional, pe faptul că aceeași dată, la ora.02:10 min, în mun. Chișinău, intersecția *****, a condus un vehicul de tip „trotinetă” de model „*****”, fiind în stare de ebrietate alcoolică de 0,32 mg/l în aerul expirat, ignorând prevederile pct.109 subpct.3) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13 mai 2009.

Drept consecință la data de 04 august 2024 agentul constatator, subofițer a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP ANTOFICA Sergiu a emis decizia de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 647081, prin care BORȘEVICI Eugeniu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional şi a fost sancționat contravențional cu amendă în mărime de 350 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 17.500 de lei..

În dezacord cu decizia agentului constatator la data de 19 august 2024 BORȘEVICI Eugeniu a depus o contestație prin care solicită declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție cu anularea deciziei agentului constatator din 04 august 2024 emise în privința sa și încetarea procesului contravențional.

Drept consecință prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3259/2024 din 11 februarie 2025, a fost respinsă contestația depusă de BORȘEVICI Eugeniu, împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la

contravenție cu seria/nr. MAI06 647081 din 4 august 2024, pe semnele contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată..

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.* Conform art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

9. ***Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție și a decizie***, instanța de recurs, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647081 din 04 august 2024, constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Actul cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și 445 Cod contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Potrivit legii, procesul-verbal trebuie redactat „*ad validitatem",* respectând rigorile de fond și formă pentru a produce efectele juridice corespunzătoare. În speță, agentul constatator a înscris: data și ora întocmirii, locul, calitatea, numele și prenumele său, autoritatea pe care o reprezintă, numele, prenumele, domiciliul și datele de identificare ale contravenientului, fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii, circumstanțele relevante, evaluarea pagubelor, încadrarea juridică și indiciile elementelor constitutive, precum și mențiunile privind drepturile și obligațiile contravenientului și modalitatea de plată a amenzii. De asemenea, procesul-verbal a fost semnat de agentul constatator și de contravenient, în prezența acestuia.

Instanța de recurs reține că procesul-verbal întocmit de un organ al statului beneficiază de prezumția de autenticitate, veridicitate și legalitate, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*Salabiaku vs. Franța, 1988; Telfner vs. Austria, 2001*). Prezumțiile astfel instituite sunt compatibile cu Convenția Europeană, în măsura în care nu depășesc limitele rezonabile și nu afectează dreptul la apărare.

Prin urmare, procesul-verbal contestat a fost întocmit în conformitate cu art.443 alin.(1) lit.a)-h) Cod contravențional, cuprinde descrierea faptei contravenționale în mod suficient de

precis pentru a permite contravenientului să își exercite drepturile, nu prezintă lipsuri care să genereze nulitatea absolută conform art.445 Cod contravențional, a fost semnat de contravenient, fiind aduse la cunoștință drepturile și obligațiile sale prevăzute de Codul contravențional.

Astfel, procesul-verbal reflectă cu acuratețe circumstanțele cauzei, locul și momentul comiterii faptei, încadrarea juridică și elementele constitutive ale contravenției. În aceste condiții, nu există temeiuri pentru declararea nulității actului și valoarea sa probatorie rămâne deplină, fiind garantată de lege și susținută de prezumțiile de legalitate și veridicitate.

Colegiul penal respinge, în consecință, argumentul recurentului privind nulitatea procesului-verbal, constatând că actul procesual este valabil și îndeplinește toate exigențele legale.

10. ***Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate***, Colegiul evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (*cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999*.

Colegiul penal apreciază că, în măsura în care proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647081 și a deciziei de sancționare din 04 august 2024, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, fapta imputată lui BORȘEVICI Eugeniu a fost constatată de agentul constatator în baza circumstanțelor stabilite nemijlocit la fața locului, precum și a probelor administrate în cadrul procedurii contravenționale. În particular, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647081 din 04 august 2024 consemnează faptul conducerii unui vehicul de tip trotinetă electrică marca „*****” de către persoana sancționată, în condițiile în care aceasta se afla în stare de ebrietate alcoolică, concentrația alcoolului în aerul expirat constituind 0,32 mg/l.

Colegiul penal apreciază că aceste circumstanțe au fost corect reținute de către instanța de fond, fiind confirmate prin probele administrate în cauză, care se coroborează între ele și demonstrează existența faptei contravenționale, precum și vinovăția lui BORȘEVICI Eugeniu în săvârșirea acesteia. Or, potrivit art.425 alin.(1) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, identificarea făptuitorului, stabilirea vinovăției și elucidarea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. La examinarea cauzei, instanța este obligată să aprecieze fiecare probă în coroborare cu întreg ansamblul probator administrat, iar nu în mod izolat.

Astfel, cet. BORȘEVICI Eugeniu prin acțiunile sale este pasibil de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.233 alin.(3) Cod contravențional, care

prevede sancțiune pentru - *conducerea vehiculului de către o persoană aflată sub influența alcoolului sau în stare de ebrietate produsă de alcool, ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune, în cazul în care admiterea la trafic a conducătorului de vehicul nu prevede obligația de a deține dreptul de a conduce vehicule,* iar vinovăția sa în săvârșirea faptei ilicite imputate este dovedită indubitabil prin următoarele probe, care au fost cercetate după cum urmează:

- ***Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647081 din 04 august 2024;***
- ***Proces verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 04.08.2024;***
- ***Tichet „Drager" 7510 din 04.08.2024*** privind rezultatele verificării alcooscopice a lui BORȘEVICI Eugeniu, fiind stabilită starea de ebrietate cu o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,32 mg/L, iar potrivit însemnării făcute de BORȘEVICI Eugeniu „ am luat cunoștință";
- ***Proces verbal privind consemnarea celor constatate din 04.08.2024.***

11. În lumina analizării probelor administrate, instanța de recurs reține că fapta contravenientului BORȘEVICI Eugeniu a fost corect și temeinic calificată de agentul constatator în baza art.233 alin.(3) Cod contravențional, iar vinovăția acestuia este pe deplin demonstrată prin probele prezentate în materialele cauzei. Faptul că BORȘEVICI Eugeniu nu recunoaște vina nu influențează concluziile instanței, deoarece obiecțiile sale sunt declarative și neînsoțite de probe care să le susțină, constituind doar o modalitate de apărare. Aceasta nu diminuează credibilitatea constatărilor agentului constatator, care s-au realizat în conformitate cu normele legale și prin respectarea procedurii stabilite.

Astfel, din tichetul rezultat al testării alcoolscopice efectuate la data de 04 august 2024 cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic „Drager Alcotest 6810", rezultă că BORȘEVICI Eugeniu avea o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,32 mg/L, valoare care depășește limita maximă admisă de lege pentru atragerea răspunderii contravenționale prevăzută de art.233 alin.(3) Cod contravențional.

Colegiul reține că pe tichetul respectiv este consemnat acordul persoanei supuse testării cu rezultatul afișat de aparat, fapt confirmat prin semnătura aplicată personal de BORȘEVICI Eugeniu. Din materialele cauzei nu rezultă că acesta ar fi formulat obiecții cu privire la modul efectuării testării, funcționarea aparatului utilizat, exactitatea rezultatului obținut sau că ar fi solicitat verificări suplimentare ori examinarea medicală în vederea contestării rezultatului alcoolscopic. În aceste condiții, acordul exprimat prin semnătură constituie un element probator relevant care confirmă că rezultatul testării i-a fost adus la cunoștință și că acesta nu a manifestat rezerve față de valoarea indicată la momentul efectuării procedurii.

Totodată, instanța de recurs constată că aceeași atitudine procesuală rezultă și din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 647081 din 04 august 2024. Din examinarea actului menționat se observă că acesta a fost semnat de BORȘEVICI Eugeniu la rubrica destinată persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, inclusiv la compartimentul nr.19. De asemenea, procesul-verbal nu conține mențiuni privind eventuale obiecții, explicații sau dezacorduri formulate de contravenient cu

privire la circumstanțele de fapt reținute de agentul constatator, la rezultatul testării alcoolscopice ori la legalitatea procedurii desfășurate.

În aceste împrejurări, Colegiul apreciază că poziția exprimată de BORȘEVICI Eugeniu la momentul documentării faptei, materializată prin semnarea actelor procedurale fără formularea unor obiecții sau rezerve, constituie un element care coroborează constatările agentului constatator și celelalte mijloace de probă administrate în cauză. Invocarea ulterioară, exclusiv în cadrul procedurii judiciare, a unor pretinse neregularități privind rezultatul testării alcoolscopice sau circumstanțele constatării faptei nu este susținută de probe obiective și nu poate, prin ea însăși, înlătura valoarea probatorie a înscrisurilor semnate de contravenient la momentul constatării contravenției.

Mai mult, examinând ansamblul materialului probator administrat în cauză, Colegiul constată că toate actele procedurale întocmite de agentul constatator cu ocazia documentării faptei contravenționale poartă semnătura contravenientului BORȘEVICI Eugeniu. Astfel, din conținutul procesului-verbal privind consemnarea celor constatate, a tichetului rezultat al testării alcoolscopice efectuate la data de 04 august 2024, precum și al altor acte aflate la dosar, rezultă că acestea au fost aduse la cunoștința lui BORȘEVICI Eugeniu, fapt confirmat prin semnăturile aplicate personal de acesta la rubricile corespunzătoare.

Suplimentar, Colegiul reține că, niciunul dintre documentele menționate nu conține obiecții, mențiuni, rezerve sau explicații formulate de contravenient cu privire la circumstanțele consemnate de agentul constatator, la legalitatea procedurilor efectuate ori la conținutul actelor întocmite.

În aceste condiții, Colegiul apreciază critic susținerile ulterioare ale lui BORȘEVICI Eugeniu potrivit cărora nu ar fi cunoscut conținutul documentelor pe care le-a semnat sau nu ar fi înțeles scopul și semnificația semnăturii aplicate. O asemenea afirmație nu este susținută de niciun mijloc de probă și este contrazisă de conduita procesuală manifestată de acesta la momentul documentării faptei.

Instanța de recurs observă că, pe parcursul procedurilor desfășurate de agentul constatator, contravenientul nu a invocat existența unor dificultăți de înțelegere, nu a solicitat explicații suplimentare cu privire la conținutul documentelor și nu a formulat vreo obiecție referitoare la actele prezentate spre semnare. De asemenea, în fața instanței de fond acesta nu a invocat existența unor deficiențe de citire, de înțelegere a limbii utilizate în acte sau a altor împrejurări obiective care să fi împiedicat perceperea conținutului documentelor semnate.

Colegiul subliniază că semnătura aplicată pe un act procedural reprezintă, în mod obișnuit, confirmarea faptului că persoana a luat cunoștință de conținutul acestuia, de drepturile și obligațiile procesuale ce îi revin, precum și de împrejurările consemnate în act. Deși aplicarea semnăturii nu echivalează automat cu recunoașterea necondiționată a vinovăției, aceasta constituie un element probator relevant în aprecierea conduitei procesuale a persoanei și a gradului de informare a acesteia cu privire la actele întocmite.

Or, din materialele cauzei nu rezultă existența vreunui viciu de consimțământ care să afecteze validitatea semnăturilor aplicate de contravenient. Nu au fost prezentate probe din care să rezulte că acesta ar fi fost constrâns, indus în eroare, supus unor presiuni ori pus în imposibilitatea de a lua cunoștință de conținutul documentelor. În lipsa unor asemenea circumstanțe, simpla afirmație ulterioară potrivit căreia nu ar fi cunoscut pentru ce semnează

nu este suficientă pentru a răsturna prezumția de validitate a actelor procedurale întocmite și semnate în condițiile legii.

Totodată, Colegiul observă că aceste susțineri au fost formulate abia ulterior întocmirii actelor procedurale și după pornirea procedurilor judiciare, fără ca la momentul documentării faptei să fi fost exprimată vreo rezervă sau contestare. Această împrejurare diminuează forța probantă a afirmațiilor formulate ulterior și confirmă caracterul lor defensiv.

Mai mult, BORȘEVICI Eugeniu a semnat nu doar procesul-verbal cu privire la contravenție, ci și procesul-verbal de efectuare a testării alcoolscopice, precum și tichetul rezultat al testării cu aparatul „Drager Alcotest 6810", fără a formula obiecții cu privire la rezultatul indicat, la modul de efectuare a testării sau la celelalte măsuri procesuale întreprinse de agentul constatator.

Prin urmare, ansamblul circumstanțelor constatate demonstrează că persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional a participat la efectuarea actelor procedurale, a luat cunoștință de conținutul acestora și le-a semnat fără a manifesta dezacorduri ori rezerve. În lipsa unor probe convingătoare care să demonstreze contrariul, Colegiul nu poate reține argumentele recurenților referitoare la pretinsa necunoaștere a conținutului documentelor sau la lipsa explicațiilor oferite de agentul constatator.

Având în vedere cele expuse, Colegiul respinge ca neîntemeiate susținerile recurentului potrivit cărora lui BORȘEVICI Eugeniu nu i-ar fi fost explicată semnificația actelor semnate, constatând că semnăturile aplicate pe documentele procedurale constituie un element probator pertinent care confirmă aducerea la cunoștință a conținutului acestora și participarea sa efectivă la procedurile desfășurate de agentul constatator.

În materie contravențională sunt aplicabile garanțiile procesuale specifice materiei penale, astfel cum acestea rezultă din art.6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 §2 din Convenție. În virtutea acestui principiu, sarcina de a demonstra existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei revine autorității care formulează acuzația, respectiv agentului constatator, iar instanța urmează să verifice dacă probele administrate sunt suficiente, pertinente, concludente și apte să stabilească vinovăția persoanei dincolo de orice dubiu rezonabil.

În cauza de față, Colegiul constată că agentul constatator a administrat un ansamblu probator coerent și concordant, constituit din procesul-verbal cu privire la contravenție, rezultatul testării alcoolscopice, procesul-verbal de efectuare a testării cu mijlocul omologat și verificat metrologic, precum și celelalte acte procedurale întocmite cu ocazia documentării faptei, probe care se coroborează reciproc și confirmă circumstanțele reținute în sarcina lui BORȘEVICI Eugeniu.

În același timp, deși beneficiază de prezumția de nevinovăție și nu este obligat să își dovedească nevinovăția, contravenientul are posibilitatea de a combate constatările autorității prin prezentarea unor probe sau argumente de natură să genereze un dubiu rezonabil asupra situației de fapt reținute. Or, în speță, nici BORȘEVICI Eugeniu și nici apărătorul său nu au prezentat probe obiective care să infirme constatările agentului constatator sau să pună sub semnul îndoielii veridicitatea rezultatelor testării alcoolscopice și a celorlalte mijloace de probă administrate.

Colegiul observă că susținerile formulate de partea apărării se limitează, în esență, la contestarea concluziilor desprinse de agentul constatator și de instanța de fond, fără a fi însoțite de elemente probatorii apte să răstoarne situația de fapt stabilită în cauză. În lipsa unor asemenea probe, afirmațiile recurenților rămân la nivelul unor simple alegații, insuficiente prin ele însele pentru a înlătura forța probantă a materialului probator administrat și examinat în cauză. Pe cale de consecință, Colegiul reține că agentul constatator și-a îndeplinit atribuțiile în conformitate cu prevederile legale, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea cerințelor Codului contravențional, iar circumstanțele speței justifică aplicarea unei sancțiunii în limitele prevăzute de norma legală.

Din raționamentele enunțate supra, Colegiul statuează în afara oricăror dubii, fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-știință şi respectiv cu vinovăție de către BORȘEVICI Eugeniu, iar probele apreciate fiecare în parte coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate acestuia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute la art.233 alin.(3) Cod contravențional.

12. Analizând sub aspect juridic elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional, Colegiul penal reține că norma incriminatoare sancționează *conducerea vehiculului de către o persoană aflată sub influența alcoolului sau în stare de ebrietate produsă de alcool, care depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, în cazul în care admiterea la trafic a conducătorului de vehicul nu presupune obligația de a deține dreptul de a conduce vehicule*.

În acest sens, pentru existența componenței contravenționale prevăzute de norma indicată, este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale contravenției, respectiv existența obiectului juridic ocrotit de norma contravențională, a laturii obiective, a subiectului și a laturii subiective.

Obiectul juridic special al contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional îl constituie relațiile sociale referitoare la securitatea circulației rutiere, precum și protecția vieții, integrității corporale și sănătății participanților la trafic, relații sociale afectate prin admiterea la conducerea unui vehicul a unei persoane aflate sub influența alcoolului peste limita admisibilă stabilită de lege.

Latura obiectivă a contravenției se exprimă prin acțiunea de conducere a unui vehicul de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică sau sub influența alcoolului, concentrația alcoolului depășind limita maxim admisibilă prevăzută de actele normative. În cazul de față, acțiunea prejudiciabilă constă în faptul că BORȘEVICI Eugeniu a condus, la data de 04 august 2024, ora 02:10, în mun. Chișinău, intersecția străzilor ***** o trotinetă electrică de model „*****”, aflându-se sub influența alcoolului.

Instanța de recurs reține că, deși în speță mijlocul de transport utilizat este o trotinetă electrică, această circumstanță nu exclude aplicabilitatea normei contravenționale, or prevederile art.233 alin.(3) Cod contravențional se referă expres la situațiile în care admiterea la trafic a conducătorului de vehicul nu presupune obligația de a deține dreptul de a conduce vehicule. Astfel, legiuitorul a urmărit sancționarea conduitei periculoase a persoanei care participă la traficul rutier în calitate de conducător al unui vehicul, indiferent de existența obligației deținerii permisului de conducere.

În vederea stabilirii existenței laturii obiective, Colegiul penal reține că la materialele cauzei au fost administrate probe pertinente și admisibile, în conformitate cu prevederile art.425 Cod contravențional, inclusiv procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647081 din 04 august 2024, procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică, procesul-verbal privind constatarea celor consemnate, tichetul aparatului „Drager" din 04 august 2024, ora 02:44, din care rezultă concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,32 mg/l, precum și buletinul de verificare metrologică și certificatul de instruire al agentului constatator ANTOFICA Sergiu.

Aceste probe, examinate prin prisma prevederilor art.425 Cod contravențional, formează un ansamblu probator coerent și suficient, care confirmă atât faptul conducerii vehiculului de către BORȘEVICI Eugeniu, cât și starea acestuia de influență alcoolică la momentul constatării faptei.

Sub aspectul ***subiectului contravenției***, Colegiul penal constată că acesta este unul special, respectiv persoana fizică ce conduce un vehicul și care participă la traficul rutier în această calitate. În speță, subiect al contravenției este BORȘEVICI Eugeniu, persoană identificată în procesul-verbal cu privire la contravenție și care, la momentul comiterii faptei, exercita acțiunea de conducere a trotinetei electrice.

Referitor la ***latura subiectivă***, Colegiul penal reține că această contravenție poate fi săvârșită cu intenție sau din imprudență, fiind suficient ca persoana să conștientizeze caracterul contrar normelor legale al conduitei sale. În circumstanțele cauzei, BORȘEVICI Eugeniu, în calitate de participant la traficul rutier, avea obligația de a respecta regulile de circulație și de a se abține de la conducerea vehiculului în stare de influență alcoolică. Prin urmare, acțiunile acestuia denotă cel puțin o formă de vinovăție sub forma imprudenței, întrucât acesta trebuia și putea să prevadă consecințele conduitei sale.

Totodată, Colegiul penal reține că prevederile pct.109 subpct.4) lit.h) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, *stabilesc în mod expres interdicția conducătorilor de biciclete, trotinete, trotinete electrice și ciclomotoare de a conduce aceste vehicule fiind în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate.*

Astfel, prin coroborarea prevederilor legale aplicabile cu probele administrate în cauză, Colegiul penal constată că în acțiunile lui BORȘEVICI Eugeniu sunt întrunite toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional, respectiv existența faptei prejudiciabile, caracterul ilicit al conduitei, calitatea de subiect al contravenției și vinovăția persoanei sancționate. În aceste condiții, argumentele recurentului privind lipsa temeiului pentru sancționare nu pot fi reținute, acestea reprezentând doar o negare a situației de fapt stabilite prin probele administrate, fără prezentarea unor elemente obiective care ar pune la îndoială legalitatea constatărilor efectuate de agentul constatator.

13. Respectiv Colegiul apreciază că instanța de fond a apreciat în mod corect și obiectiv probele administrate în cauză, cu respectarea prevederilor art.457-458 Cod contravențional, care impun examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu stabilirea circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a cauzei. Astfel, instanța de fond în mod justificat a concluzionat că actele întocmite în privința lui

BORȘEVICI Eugeniu sunt legale, iar fapta imputată acestuia este confirmată printr-un ansamblu de probe pertinente, concludente, admisibile și utile, administrate în cadrul procedurii contravenționale.

Potrivit prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, urmând să stabilească atât împrejurările care confirmă vinovăția persoanei, cât și cele care pot servi la dezvinovățirea acesteia, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.* În acest context, Colegiul penal reține că sarcina demonstrării existenței faptei contravenționale și a vinovăției persoanei sancționate revine agentului constatator, obligație care, în prezenta cauză, a fost realizată prin administrarea unui ansamblu de probe suficiente și verosimile, ce confirmă circumstanțele reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647081 din 04 august 2024. În particular, materialele cauzei conțin înscrisuri care confirmă atât faptul conducerii vehiculului de către persoana sancționată, cât și starea de influență alcoolică constatată la momentul verificării, acestea fiind apreciate de instanța de fond în conformitate cu prevederile art.425 Cod contravențional. Prin urmare, agentul constatator și-a îndeplinit obligația pozitivă de a demonstra existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei trase la răspundere.

Colegiul penal menționează că probele în procesul contravențional constituie elemente de fapt dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la stabilirea existenței sau inexistenței contravenției, identificarea făptuitorului, constatarea vinovăției și elucidarea altor împrejurări importante pentru soluționarea justă a cauzei. În speță, probele administrate au fost apreciate atât individual, cât și în coroborare, acestea completându-se reciproc și formând un ansamblu probator coerent, care exclude existența unor dubii rezonabile cu privire la săvârșirea faptei imputate. Totodată, Colegiul penal reține că prezumțiile de legalitate și veridicitate ale actelor întocmite de agenții statului nu contravin garanțiilor prevăzute de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în măsura în care acestea operează în limite rezonabile și pot fi răsturnate prin administrarea unor probe contrare. În prezenta cauză, recurentul nu a prezentat probe obiective apte să combată constatările agentului constatator sau să pună la îndoială autenticitatea și temeinicia actelor întocmite.

Mai mult, simpla negare a vinovăției și reiterarea argumentelor expuse în contestația inițială nu sunt suficiente pentru înlăturarea valorii probatorii a materialelor acumulate în cauză, în lipsa unor elemente concrete care să demonstreze existența unor erori de fapt sau de drept. În aceste circumstanțe, Colegiul penal constată că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar constatările consemnate de agentul constatator cu privire la situația de fapt beneficiază de prezumția relativă de veridicitate, nefiind răsturnate prin probe contrare.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că probele administrate în cauză confirmă în mod suficient și convingător comiterea de către BORȘEVICI Eugeniu a contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional, iar soluția instanței de fond privind menținerea deciziei de sancționare este legală și întemeiată.

14. Referitor la sancțiunea aplicată, Colegiul penal reține că aceasta a fost individualizată și aplicată cu respectarea prevederilor art.30 alin.(2) Cod contravențional,

precum și în limitele sancțiunii prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional, în redacția în vigoare la data săvârșirii faptei.

Astfel, sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, echivalentul sumei de 17.500 lei, se încadrează în limitele stabilite de norma contravențională aplicabilă, fiind determinată în raport cu natura faptei comise și cu gradul prejudiciabil al acesteia.

Colegiul penal constată că aplicarea sancțiunii nu are caracter arbitrar, aceasta fiind consecința juridică a stabilirii vinovăției lui BORȘEVICI Eugeniu în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod contravențional, constatată prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647081 din 04 august 2024, întocmit cu respectarea cerințelor legale. Totodată, instanța de recurs nu a identificat existența unor circumstanțe prevăzute de art.441 Cod contravențional care ar înlătura răspunderea contravențională sau ar constitui temei pentru încetarea procesului contravențional.

Sub aspectul individualizării sancțiunii, Colegiul apreciază că măsura aplicată este proporțională cu scopul urmărit de lege, având în vedere necesitatea protejării siguranței circulației rutiere și prevenirii unor asemenea fapte pe viitor. Or, conducerea unui vehicul în stare de influență alcoolică reprezintă o încălcare gravă a regulilor de circulație, susceptibilă să creeze un risc sporit pentru viața și integritatea corporală atât a conducătorului, cât și a celorlalți participanți la trafic.

În același timp, din materialele cauzei nu rezultă existența unor circumstanțe atenuante sau a unor împrejurări excepționale care ar justifica aplicarea unei sancțiuni mai blânde decât cea stabilită de agentul constatator. Prin urmare, Colegiul penal conchide că sancțiunea aplicată este legală, temeinică și proporțională, fiind în concordanță cu prevederile legale incidente și cu circumstanțele concrete ale cauzei.

În ceea ce privește obligația instanțelor de a motiva soluțiile pronunțate, Colegiul reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele sunt obligate să indice motivele care au stat la baza hotărârilor adoptate, însă art.6 din Convenție nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument formulat de părți, ci doar examinarea aspectelor esențiale care pot influența soluționarea cauzei (a se vedea cauza *Ruiz Torija contra Spaniei, 09 decembrie 1994, §29*). În speță, instanța de fond a prezentat circumstanțele constatate, a indicat probele pe care și-a întemeiat concluziile și a expus motivele pentru care a respins argumentele apărării, astfel încât hotărârea pronunțată corespunde exigențelor unui proces echitabil.

Verificând hotărârea instanței de fond prin prisma motivelor invocate în recurs, Colegiul penal constată că aceasta a fost adoptată cu respectarea prevederilor art.457-458 Cod contravențional, instanța examinând cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu stabilirea circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza în limitele motivelor de recurs invocate și doar în raport cu temeiurile prevăzute de lege pentru casarea hotărârii atacate. Or, analiza argumentelor formulate de recurent nu relevă existența unor erori de drept de natură să afecteze legalitatea sau temeinicia soluției primei instanțe.

Colegiul penal reține că hotărârea atacată cuprinde circumstanțele constatate, analiza probelor administrate, normele juridice aplicate și motivele pentru care instanța a ajuns la

concluzia privind legalitatea deciziei agentului constatator, fiind astfel conformă cerințelor art.462 Cod contravențional, iar argumentele expuse în recurs reprezintă, în esență, o reiterare a poziției procesuale expuse anterior și exprimă dezacordul recurentului cu aprecierea probelor efectuată de instanța de fond, fără a demonstra existența unor încălcări esențiale ale normelor de drept contravențional sau procesual contravențional.

Colegiul penal menționează că simpla nemulțumire față de soluția pronunțată nu constituie temei pentru casarea hotărârii, în lipsa identificării unor erori juridice care să justifice intervenția instanței de recurs. În aceste condiții, având în vedere că instanța de fond și-a motivat suficient soluția, indicând împrejurările de fapt și de drept care au determinat concluzia adoptată, Colegiul penal consideră că nu este necesară o reevaluare integrală a argumentelor deja examinate de prima instanță.

15. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Maxim CHIȘCA în interesele persoanei în privința căruia a fost pornită cauza contravențională BORȘEVICI Eugeniu, și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3259/2024 din 11 februarie 2025, fără modificări.

16. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Maxim CHIȘCA în interesele persoanei în privința căruia a fost pornită cauza contravențională BORȘEVICI Eugeniu împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3259/2024 din 11 februarie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 647081 din 04 august 2024, adoptată în privința lui **BORȘEVICI Eugeniu** în temeiul art.233 alin.(3) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI